

عنوان مقاله:

ارزیابی تحویل سنتی آب به ابگیرها در شبکه آبیاری تجن

محل انتشار:

یازدهمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ساسان مددی - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های آبی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی

علیرضا عمادی - استادیار گروه مهندسی آب - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

علی شاهنظری - استادیار گروه مهندسی آب - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

رمضان حاجی زاده - کارشناس آب منطقه ای استان مازندران

خلاصه مقاله:

توزیع عادلانه آب در مزارع جزء مسائل حساس در کشاورزی است. شبکه آبیاری تجن یکی از مهم ترین شبکه های شمال کشور می باشد که از سال 1376 بخش عمده ای از دشت ساری را آبیاری می کند. جهت افزایش عملکرد کانال های آبیاری اطلاع از سطح عملکرد موجود امری ضروری می باشد. برای برآورد عملکرد شبکه های آبیاری شاخص های متعددی توسط دانشمندان علم آبیاری تعریف شده که مهم ترین این شاخص ها توسط مولدن و گیتس در سال 1990 معرفی شدند. راندمان، کفایت، پایداری و عدالت در توزیع شاخص هایی هستند که آنها معرفی کردند. مقدار شاخص های راندمان، کفایت و پایداری برای ابگیرکانال خاریک که یکی از کانال های فرعی واحد عمرانی شماره 1 است در دو دوره آبیاری محاسبه شد. این مقادیر به ترتیب 1، 0/7 و 0/04 برای دوره اول و 0/89، 0/93 و 0/19 برای دوره دوم می باشد. آنچه که از شاخص ها مشخص است عملکرد پایین این ابگیر است. توزیع سنتی آب در شبکه با وجود مکانیزه بودن، عدم آگاهی کافی کشاورزان و ضعف در نگهداری و تعمیر سازه های کنترل و آبگیر مانع از انجام مدیریت مناسب بر توزیع آب شده است و باعث شده تا عملکرد شبکه تجن پایین بیاید. در نتیجه شناخت کامل از زمان تحویل آب به مزارع آبیاری و خطوط انتقال آب و ارائه راه کارهایی برای مدیریت بهره برداری و برنامه تحویل آب به شبکه می تواند راندمان بهره برداری از یک شبکه آبیاری را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی عملکرد، شاخص های عملکرد، مدیریت شبکه، تحویل و توزیع آب، شبکه آبیاری و زهکشی تجن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/157688>

